

Ούδεποτε μακρὰ ρίς υπάρχει εἰς ἄνθρωπον, οὐ τὸ πνεῦμα εἶνε ταχὺ εἰς τὴν ἀπόφρασιν· τούναντίον ἡ τοιαύτη ρίς εἶνε σημεῖον πνεύματος βραδέως σκε-

(Εἰκὼν 1)

'Εγρύστης.

(Εἰκὼν 2)

'Πις μακρά.

πτομένου καὶ ψυχρῶς, καὶ μάλιστα ἐν τῷ μέτωπῳ τύχη ὑψηλόν (όρα εἰκ.2). Μεταξὺ τῶν ἔχοντων μακρὰ ρίνα εὑρίσκει τις συγκέντρως ἄτομα κατάλληλα δι' ἔργασίκαν μονότονον καὶ ἀκριβῆ καὶ δι' ὑποθέσεις ἀπαιτούσας προσογήν διαφερεῖ καὶ ἵσην. Ἐάν δὲ θελήσῃ τις νὰ ἐκλέξῃ ἄτομα λαμβάνοντα ταχέως καὶ ἔνευ δισταγμοῦ τολμηρὰν ἀπόφρασιν καὶ ὑπερβαίνοντα ἐπιτηδείως πᾶν κώλυμα, πρέπει νὰ τὰ ἀναζητήσῃ μεταξὺ τῶν ἔχοντων ρίνας εὐθεῖαν, βραχεῖαν, καὶ ὀλίγον πρὸς τὰ ἄνω κλίνουσαν. Ἐνταῦθα ὁ Schack δὲν παραθέτει εἰκόνα διὰ νὰ ἴδωμεν τὸ ἀκριβές σχῆμα τῆς τοιαύτης θυματουργοῦ ρίνος. Ἀλλ' εὐθὺς παρακατέβη διμιεῖται περὶ ἄλλου εἴδους μύτης, ἣς παραθέτει καὶ τὸ σχέδιον. Εἶναι δὲ αὕτη ὁμοία πρὸς τὴν ἄνω περιγραφεῖσαν ως πρὸς τὴν κλίσιν πρὸς τὰ ἄνω (nez retroussé), ἀλλὰ παρουσιάζει κατά τὴν ρίζαν αὐτῆς βάθυσμα σπουδαῖον, ως δεικνύει ἡ εἰκὼν 3.

(Εἰκὼν 3).

'Πις ἀνάστημας καὶ βεβαθυτεμένη κατὰ τὴν ρίζαν.
Χαρακτήρας-ἀσθενής- καὶ εὐπειθής.'

Τοῦτο δὲ εἶνε τότε σημεῖον ἀδύναμίκας χρακτηροῦς καὶ εὐπειθείας. Διὰ τοῦτο τὸ σχῆμα τοῦτο εὑρηται συγκέντρως παρὰ τοὺς παισί. Διὰ τὸν λόγον ἵσως, λέγει ὁ Δανὸς συγγραφεὺς ἱατρός, ἡ τοιαύτη ρίς εὖρε θυμαστάς τινας, διότι οὗτοι παρετήρησαν ὅτι τὸ σχῆμα τοῦτο εἴρηται συγκέντρως εἰς γυναικας, περὶ τῶν ὄποιων εἶχον τὴν ἰδέαν, ὅτι εἶνε χρακτήρος εὐπειθοῦς καὶ πιστοῦ ἢν διεψύσθησαν ὅμως οἱ θυμασταὶ οὗτοι η οὐ, περὶ τούτου οὐδὲν ἀναφέρει ὁ Schack. Προσθέσωμεν δέ, λέγει οὗτος, ὅτι φυσιογνωμισταί τινες θεωροῦσιν ως σημεῖον τῆς περιεργίας τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ

ἄκρου τοῦ χονδρώδους διαφράγματος καὶ τῶν μυκτήρων τῆς ρίνης κατὰ διεύθυνσιν προσθιο-οπισθίαν.

'Αλλά, ἔξακολονθεῖ, μικρὰ ρίς δλίγον ἀνάστημας (retroussé) ἐπὶ προσώπου ζωηροῦ, ὡς τοιοῦτο ἀπαντᾷ τις συχνάκις εἰς τὰς θαλαμηπόλους (soubrettes), δεικνύει τὴν ἐπιπολαιότητα, τὸ πανούργον πνεῦμα, τὴν πρακτικὴν ἴκανότητα καὶ τὸ δολοπλόκον τοῦ χρακτηρος, ἀλλὰ καὶ τὴν εὔστοχίαν (tact) καὶ ἐλαστικότητα, αἵτινες ἀναγκαιούσιν εἰς τὰς συγκέντρως καὶ καθημερινάς περιστάσεις τοῦ βίου. Τὰ τοιαύτα ὑποκείμενα εἶνε ἀληθῶς ἐνδιαφέροντα καὶ ἐλκύουσι τὴν προσοχήν, ἀλλ' εἶνε καὶ κενόφρονα καὶ προπετηῇ. "Ολα αὐτὰ σημαίνει φεῦ! ἡ μικρὰ καὶ ἀνάστημας ρίς, καὶ πρὸς ἀπόδειξιν ὅσα εἰκόνα 4 μικρὰ θαλαμηπόλου καὶ εἰκόνα 5 μικρᾶς

(Εἰκὼν 4).

'Πις θαλαμηπόλου (Nez de Soubrette) δλίγον ἀνάστημα.
Χαρακτήρος πονηρός, ἐλαφρός καὶ ἀστατος.'

κυρίας. Ο δόκτωρ Schack εἶνε ἀνηλεής διὰ τὰς μικρὰς καὶ ἀναστήμους ταύτας μυτίτης σας. Δεν

(Εἰκὼν 5).

'Πις δλίγον ἀνάστημας καὶ βραχεῖα.
Σημεῖον πανούργιας, ἀγγειοίας καὶ ἀστασίας.'

λέγει τούλαχιστον ὅτι ὑπάρχουν καὶ ἔξαιρέσεις! Προφανῶς εἶνε ἄδικος καὶ ὑπερβολικὸς ὁ Δανὸς συγάδελφος.

Καὶ ἐν τέλει ὁ συμπολίτης τοῦ Ἀμπλέτου, μετὰ τὴν ἐπιμελητηρίαν τῶν διαφόρου διαστάσεως καὶ σχήματος καὶ μορφῆς καὶ χρώματος ρίνην καὶ μετὰ τὰς σοβαρὰς ρίνολογικὰς παρατηρήσεις του, καταλήγει μετὰ θετικότητος, καὶ οὐχὶ μετ' ἀθετιστήτος, ως ὁ Ἀμπλέτος, εἰς τὴν δικτύπωσιν τῶν ἔζητος ἀξιωμάτων καὶ λέγει :

«Κανὸν γενικός :

» Πις μικρὰ καὶ δλίγον ἀνάστημας (retroussé)
» σημαίνει πανούργιαν καὶ ἀγγειοίαν καὶ ἀστασίαν.

» Πις εὐθεῖα καὶ λεπτὴ εἶνε σημεῖον φιλοκαλίας
» καὶ λεπτότητος τοῦ ἀτόμου.

» Πις δλίγον κυρτὴ σημαίνει κρίσιν, σφρο-
» σύνην καὶ ἐγωΐσμόν.